

UCHWAŁA NR IX/107/19
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 20 maja 2019 r.

**w sprawie skargi osoby fizycznej na Uchwałę Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia
Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512) oraz art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.) uchwała się co następuje:

§ 1. Sejmik Województwa Świętokrzyskiego nie uwzględnia, w ramach autokontroli, skargi osoby fizycznej na Uchwałę Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Świętokrzyskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku

Andrzej Prus
Andrzej Prus

UZASADNIENIE

W dniu 24 kwietnia 2019 r. z Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego do Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego wpłynęła skarga na Uchwałę Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Skarga wnosi o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie § 5 lit. f, dotyczącego zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Skarżący uzasadnia swoją skargę bezwzględnym zakazem lokalizowania na terenie stref krajobrazowych Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (KOChK) oznaczonych literami „A”, „B” i „P” obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej, co obniżyło wartość jej nieruchomości oraz wprowadziło konieczność usunięcia z nich obiektów budowlanych, które zostały wzniesione przed dniem wejścia w życie przedmiotowej uchwały.

Sejmik Województwa Świętokrzyskiego stwierdza, że skarga nie zasługuje na uwzględnienie z następujących przyczyn:

1. Sejmik Województwa Świętokrzyskiego podjął Uchwałę Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zgodnie z własnymi kompetencjami i w granicy delegacji ustawowej nie naruszając zasad stanowienia prawa; projekt uchwały na podstawie pisma z dnia 7 lipca 2010 r., znak: RDOŚ-26-WPN.II-6633-21/10/dz, został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach; Rada Miasta Kielce zaopiniowała pozytywnie projekt uchwały na podstawie uchwały Nr LII/1245/2010 z dnia 29 lipca 2010 r.;
2. Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, obejmując tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy

ekologicznych. Przesłanką do wyznaczenia stref krajobrazowych była analiza dokumentacji przyrodniczej dotyczącej walorów krajobrazowych oraz fauny i flory Kielc, gdzie podstawą było opracowanie pt. „Siedliska Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu” wykonane w 2009 roku. Strefa krajobrazowa „A”, na której znajduje się nieruchomość należąca do Skarżącego, obejmuje tereny dolin rzecznych i cieków wodnych, narażone na zalewanie wielkimi wodami oraz pełniące funkcje korytarzy ekologicznych pomiędzy obszarami chronionymi. Na podstawie powyższego opracowania stwierdzono, że działka ewidencyjna o numerze [REDACTED] obręb [REDACTED] położona przy ul. [REDACTED] znajduje się na obszarze cennym pod względem przyrodniczym. Przeważającą część działki pokrywa zbiorowisko łąka świeża *Arrhenatherion*, zaznacza się również udział ciepłolubnych muraw piaskowych *Koelerion glaucae* należący do obszarów o najwyższych walorach przyrodniczych. Na terenie działki oraz w jej bezpośrednim sąsiedztwie stwierdzono występowanie roślin naczyniowych podlegających ochronie ścisłej, do których należą: dzwoniecznik wonny, zawilec wielkokwiatowy, orlik pospolity, aster gawędka, włosiennicznik skąpopręcikowy, dzwonek syberyjski, pomocnik baldaszkowy, pluskwica europejska, kukulka plamista, kukulka szerokolistna, wawrzynek wilczełyko, kruszczyk rdzawoczerwony, kruszczyk szerokolistny, kruszczyk błotny, goryczuszka orzęsiona, przylaszczka pospolita, groszek wielkoprzylistkowy, lilia złotogłów, miodownik melisowaty, gnidosz błotny, gnidosz rozesłany, sasanka łąkowa, pływacz zwyczajny. Spośród świata zwierząt do cennych gatunków występujących na przedmiotowym terenie należą kumak nizinny i traszka grzebieniasta. W związku z tym koniecznym było zastosowanie między innymi zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;

3. Na dzień wejścia w życie Uchwały Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, przedmiotowa nieruchomość nie była objęta miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w obowiązującym Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego miasta Kielce (Załącznik Nr B-4 do Uchwały Nr 580/2000 Rady Miejskiej w Kielcach z dnia 26 października 2000 r.),

wchodziła w skład terenów wyłączonych z zabudowy w granicach proponowanego Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu;

4. Właściciele obiektów budowlanych, wzniesionych zgodnie z obowiązującym prawem przed dniem wejścia w życie uchwały, naruszających jej przepisy nie są zobowiązani do ich stosowania.

W związku z powyższym argumenty przedstawione w treści skargi są bezpodstawne.